

תת"ע 8083/01/14 - מדינת ישראל נגד ויאם עאקלה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8083-01-14 מדינת ישראל נ' עאקלה
בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

בעניין: מדינת ישראל

נגד
ויאם עאקלה

הכרעת דין

כתב האישום:

הנאשם הובא לדין באשמה של נהיגה בשכרות.

לפי עובדות כתב האישום ביום 16.11.13 בשעה 01:20 ברחוב שמעון יציק בחיפה נהג הנאשם ברכב משא, שהוא שיכור לאחר שבדגימת אויר נשוף שניטלה ממנו נמצא ריכוז של 650 מיקרגרם אלכוהול - בניגוד לסעיפים 62(3), 64(א) (3) וסעיף 39א לפקודת התעבורה ותקנה 169 לתקנות התעבורה.

תשובת הנאשם לכתב האישום:

הנאשם כפר שנהג ברכב שהוא שיכור.

ראיות התביעה:

לתביעה העידו המתנדב מר עופר טימסיט, רס"ל אנדריי יוסילביץ, רס"ב מוכלס אבו ריש.

המתנדב עופר טימסיט ערך מזכר ת/12 בו תיעד את מקום עצירת רכבו של הנאשם, ציין כי עצר אותו בשעה 01:20 כשהנאשם לבד ברכב. הוא ביצע לנאשם בדיקת נשיפון, הנאשם נכשל בבדיקה השוטר מצוין, כי הוא הבהיר לנאשם, כי אסור להכניס דבר לפיו ומסר אותו להמשך טיפול לשוטר רס"ל אנדריי יוסילביץ.

בחקירתו הנגדית ציין השוטר את סוג ההכשרה שעבר, הוא הבהיר, כי הוא מנוסה במילוי טפסי שכרות, ובאירועים מסוג זה, הוא מקפיד על הנהלים, והדגיש, כי המועדים הנקובים במזכר שערך מדוייקים, והם תאמו את השעה שבשעון היד שלו. עוד ציין, כי מדובר במחסום משטרתי שנעשה בדרך כלל בסופי שבוע. אשר להעדר חתימתו על המזכר שערך, הבהיר השוטר, כי אכן אין חתימה כזאת, מכיוון ששכח לחתום, אך הוא זה שערך את המזכר.

רס"ל יוסליביץ תיאר את נסיבות המקרה, הוא ערך דו"ח המשקף זאת - ת/1, בו ציין כי במועדים הנקובים בדו"ח, במסגרת מבצע אכיפת הנהיגה בשכרות, עמד ברחוב פל"ים 16 בכניסה לכביש 22 וקיבל לידיו טיפול בנהג שיכור (הנאשם), שנמסר לו על ידי המתנדב עופר טמסיט. הוא הודיע לנהג שהוא מועכב לבדיקת ינשוף, ואסור לו להכניס דבר לפיו או לאפו לרבות עישון. לדבריו, תגובת הנהג - אותה תיעד - הייתה: "אני לא שיכור ולא שתיתי כלום מה אתם רוצים ממני".

רס"ל יוסליביץ ערך לנאשם תחקור ראשוני ולאחריו בדיקת מאפיינים. בתחקור הראשוני טען הנאשם, כי החל בנסיעה מחיפה. לדבריו, הוא שתה בירה אחת, אך היה זה בבוקר. עם זאת, השוטר מצוין, כי מפיו של הנאשם נדף ריח קל של אלכוהול, והגם שהופעתו הייתה מסודרת, התנהגותו הייתה רדומה. בתום התחקור הראשוני ציין השוטר בדו"ח, כי הודיע לנאשם, כי הוא מעוכב לביצוע בדיקת שכרות, ומרגע זה אסור לו להכניס דבר לפיו עד להוראה אחרת.

במבחני הביצוע כשל הנאשם. הוא התנדנד במבחן העמידה, התנדנד במבחן ההליכה על הקו, לא הצמיד עקב לאגודל, חרג מהקו, והתנדנד במבחן הבאת האצבע לאף. התרשמותו של השוטר הייתה שהנאשם נמצא תחת השפעה בינונית של אלכוהול.

לפי חומר הראיות, בתום בדיקת המאפיינים, הפנה השוטר יוסליביץ לנאשם, דרישה להיבדק במכשיר הינשוף, על מנת לבדוק באם בגופו אלכוהול. הנאשם הסכים למתן הדגימה, אם כי סירב לחתום על דבר ההסכמה. עם קבלת הסכמתו הועבר הנאשם לצורך נטילת הדגימה למפעיל מכשיר הינשוף רס"ב מוכליס אבו-ריש.

השוטר אבו ריש ערך דוחות המתעדים את הפעלת מכשיר הינשוף, תקינותו וממצאי מדידת מכשיר הינשוף ביחס לנאשם. מהפלטים עולה, כי בוצעה בדיקה במכשיר הינשוף אשר בסופה נמצא בגופו של הנאשם 650 מיקרוגרם אלכוהול.

בעדותו בבימ"ש הבהיר השוטר אבו ריש, כי הוא מפעיל מוסמך משנת 2001 על מכשיר הינשוף הישן, ועבר הכשרה נוספת בשנת 2011. עוד ציין, כי הוא בקיא היטב בתהליך בדיקת מכשיר הינשוף, ולבקשת הסנגור פירט את התהליכים המתבצעים לצורך עריכת בדיקת השכרות באמצעות המכשיר.

ראיות ההגנה:

הנאשם העיד להגנתו, הוא מסר כי שתה בקבוק בירה אחד בבוקרו של אותו יום כאשר היה בביתו, ולאחר מכן, כשהיה במסעדה עם חבריו אכל קלמרי ושתה אשכוליות. הוא ציין, כי השוטרים השפילו אותו בעת עיכובו, החזיקו בו בפרק זמן

העולה על שעה וחצי, תוך שהם מתייחסים בזלזול לדרישותיו. עוד טען, כי צלח שתי בדיקות שנעשו לו ורק בבדיקה השלישית נכשל. לאור זאת, מצא לנכון, להקליט את השוטרים לעיניהם באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שהיה ברשותו (ראה: נ/1).

לטענת הסניגור המלומד, העובדה שהנאשם לא יכל לסבול את ההשפלות של השוטרים, והזלזול שהפגינו כלפיו, מעידה כאלף עדים על כך, שהנאשם לא היה שיכור, שלט בחושי, מילא אחר הוראות השוטרים, והיה מסוגל וכשיר לנהוג ברכבו. עוד טען הסניגור, כי השוטרים גמרו אומר בליבם לקבוע כי הנאשם שיכור, ולכן גייסו את כל הכלים שברשותם כדי לשרת את מטרתם זאת.

עוד נטען, כי המסמכים שנערכו ע"י השוטרים נערכו שלא כדין, היו חסרים, כך לדוגמא, נטען, כי חתימתו של המתנדב עופר טימסיט נעדרת מהמזכר שערך. עוד נטען, כי השוטר טימסיט הוא זה שעצר את הרכב ועיכב את הנאשם, ולמרות זאת דו"ח העיכוב ת/5 נערך ע"י רס"ל יוסליביץ בשלב מאוחר יותר. כמו כן, קיימות סתירות לעניין רישום השעות של כל פעולה שבוצעה על-ידי השוטרים

דין והכרעה:

מעיון בחומר הראיות עולה, כי הנאשם נעצר בשעה 01:20 על-ידי המתנדב עופר טימסיט במסגרת מבצע לאכיפת איסור נהיגה בשכרות שהמשטרה נוהגת לעשות, בעיקר לקראת סופי השבוע. השוטר טימסיט עצר את רכב הנאשם, וערך לנאשם בדיקת נשיפון. בבדיקה זו עלה חשד, כי הנאשם נוהג בשכרות. בנקודה אבקש להבהיר, לאור טענות הסניגור, כי מכשיר הנשיפון בודק ריאקציה כימית בין האוויר הנשוף מריאותיו של הנהג הנבדק, ומציג אינדקציה, שלילית או חיובית (בהתאם לתוצאות הריאקציה הכימית של אדי האלכוהול שבאוויר הנשוף), לאמור: האם האוויר הנשוף מכיל אדי אלכוהול ברמה המקימה חשד לנהיגה בשכרות, אם לאו. מכשיר הנשיפון מכוון לדרגה מסויימת המבססת חשד לנהיגה בשכרות, אם כי דרגה הנמוכה מזאת הקבועה בדין. משמציג המכשיר אינדקציה חיובית לקיומו של אלכוהול בגופו של הנהג הנבדק, קם בסיס לראות בנהג כמי שחשוד בנהיגה בשכרות, ולכן מנקודה זמן זו, הוא מעוכב לביצוע בדיקות שכרות.

השוטר טימסיט ערך כאמור את בדיקת הנשיפון, ומצא כי קיימת אינדקציה חיובית לחשד כי הנאשם שיכור. הוא הודיע לנאשם על עיכובו לצורך ביצוע בדיקות שכרות, ציין את זמני העצירה של הרכב, את עריכת הבדיקה בנשיפון, את האינדקציה החיובית ואת המועד בו הביא את הנאשם בפני השוטר יוסוליביץ שהמשיך את הטיפול בנאשם. כמו כן, וידא השוטר טימסיט, כי מהרגע שהנאשם היה במשמורתו, לא הכניס דבר לפיו או אפו.

עדותו של השוטר טימסיט לא נסתרה בחקירה הנגדית, והותרה על ביהמ"ש רושם אמין. השוטר נחקר בחקירה נגדית ממצה, וחזר והדגיש, כי פיקח על הנאשם למן הרגע בו נעצר עם רכבו ועוכב. עוד הדגיש, כי הזמנים שנקב במיזכר משקפים נכונה את הזמנים ואת תכני האירוע. אשר להעדר חתימתו על המיזכר, ציין השוטר, כי אכן שכח לחתום על המיזכר וכן ערך בו תיקון. השוטר נתן הסבר לדברים הללו, ולא מצאתי כי הסברו היה מופרך, או לא מתקבל על הדעת. מעבר לכך, העובדה שחתימתו של השוטר לא מתנוססת על המיזכר שערך, אינה מורידה מתוכן הדברים שהעיד עליהם,

מה גם שהשוטר אישר בעדותו, כי מדובר במסמך שהוא ערך, ופשוט שכח לחתום על המסמך. אין בדברים האלה, כמובן כדי להצדיק את המחדל. שכן, שוטר אמור לערוך את המסמכים שהוא ממלא לפי נוהלי המשטרה והוראות הדין ולחתום על כל מסמך שהוא עורך, אלא שלא מצאתי במחדל האמור, כדי לגרוע ממשקלו של המיזכר שערך השוטר או מעדותו בפני.

השוטר יוסלביץ שקיבל את המשך הטיפול בנאשם מהשוטר טימסיט, מסר כי תחקר את הנאשם תחקור ראשוני, וחש כי מפיו נודף ריח של אלכוהול. עוד הבחין כי התנהגותו של הנאשם הייתה רדומה. הוא ציין בדו"ח המאפיינים שערך לנאשם, כי הנאשם כשל במבחני הביצוע, ולהתרשמותו, הנאשם היה תחת השפעה בינונית של אלכוהול.

השוטר יוסלביץ נחקר חקירה נגדית ארוכה וצולבת, וככל שנחקר התרשמתי כי מדובר בגרסה כנה המשקפת הלכה למעשה את שאירע במציאות. ניכר היה, כי מדובר בשוטר שמנוסה בביצוע בדיקות לנהגים החשודים בנהיגה בשכרות. ממצאיו לא נסתרו בחקירה הנגדית. לא התרשמתי, כי השוטר העצים את האירוע או גרע ממנו, או כי תיאר דברים שלא התרחשו במציאות. לא מצאתי, כי השוטר שגה באופן ביצוע בדיקת המאפיינים או כי אין יסוד לאבחנתו. השוטר פעל על פי הוראות הדין, הקפיד על הנהלים, מילא את הטפסים הדרושים באופן תקין, ובסיום האירוע ערך תחקור לנאשם, וכשהוא מציין בדו"ח התחקור, כי הנאשם אינו חייב לומר דבר, וכי כל דבר שיאמר עלול לשמש כראייה נגדו.

מנגד, לא ניתן לומר כי הנאשם שיתף פעולה בחקירה. מעיון בדו"ח עולה, כי הנאשם לא שיתף פעולה באופן מלא עם השוטרים. הוא סירב לחתום על הטפסים. כאשר נשאל מהיכן נהג ולהיכן היה בכוונתו להגיע, לא ענה לשוטרים.

עוד אציין, כי הנאשם טען בתחקורו כי שתה בקבוק בירה בבוקרו של אותו היום בביתו, וכי הוא אינו שיכור וביקש לעשות בדיקה נוספת, חוזרת. דברים אלה, אותם תיעד השוטר, מתיישבים גם עם גרסת הנאשם בעדותו ובסיכומיו, ולכן מוסיפים ומחזקים את עדות השוטר יוסלביץ.

לאור ממצאי השוטר בבדיקת המאפיינים, העובדה כי מפיו של הנאשם נדף ריח של אלכוהול התנהגותו הרדומה, והעובדה כי הנאשם קשר את עצמו לעבירה ואישר כי שתה בירה באותו היום, יש לקבוע, כי הנאשם היה שיכור כאשר נהג ברכב במועדים המצויינים בכתב האישום. יצוין, כי על פי הפסיקה, ניתן להרשיע נהג, בעבירה של נהיגה בשכרות, גם ללא צורך בבדיקה מדעית, וזאת על יסוד תסמיני שכרות הניכרים ממנו ומהתנהגותו, כדוגמת התסמינים שניכרו מהנאשם, כפי שהשוטר רס"ל יוסלביץ ציין תיעד בדו"ח המאפיינים והעיד בפני בית המשפט (ראו: דברי כב' הנשיא מ. שמגר בר"ע 666/86 סמי עודה סודקי נ' מדינת ישראל; רע"פ 2073/08, חיים ברבי נ' מדינת ישראל; רע"פ 10284/07 רועי קדוש נ' מדינת ישראל; רע"פ 424/90, לב נ' מדינת ישראל, פ"ד מ"ד (3) 741 בעמ' 742; רע"פ 5002/94, ירמיהו בן איסק נ' מדינת ישראל פ"ד מט' (4) 151 בעמ' 158, 161; רע"פ 140/98, חוג'ה נ' מדינת ישראל, פ"ד (3) 225 בעמ' 235-236; רע"פ 3503/04, יוסף אהרון נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(4) 673, 676; רע"פ 9396/04, דני קרט נ' מדינת ישראל; רע"פ 3503/04, יוסף אהרון נ' מדינת ישראל; עוד ראו להחלטה הסוקרת באופן מקיף סוגייה זו: תת"ע (חיפה) 2749-11-13 מדינת ישראל נ' סאלח רמיחאת (ניתנה ביום 14.5.15)).

יתרה מזאת, גם הבדיקה המדעית, קרי בדיקת הנאשם במכשיר הינשוף, מלמדת על שכרותו.

השוטר מוכליס אבו-ריש, מפעיל מכשיר הינשוף, פירט את אופן בדיקת הנאשם במכשיר הינשוף. הוכח בפני, כי מדובר במפעיל מיומן ומקצועי, המבצע בדיקות שכרות והוסמך להפעלת מכשיר ינשוף לפני כ- 14 שנה.

המפעיל וידא, טרם ביצוע הבדיקה, כי הנאשם לא הכניס דבר לפיו או לאפו וכי חלפו לפחות 15 ד' כשהוא תחת עינהם הפקוחות של השוטרים המוודאים, כי לא הכניס דבר לפיו. בהקשר זה, אציין, כי מעת שעוכב הנאשם, אישרו הן השוטר טימסיט והן השוטר יסוליביץ, כי הנאשם לא הכניס דבר לפיו והיה במשמורתם ופיקוחם הצמוד, כל אחד בתורו, עד להעברתו למפעיל.

הבדיקה במכשיר ינשוף בוצעה במכשיר תקין. מפעיל הינשוף ביצע בדיקות עצמאיות בתחילת המשמרת ובסיומה. בדיקות אלה נועדו לשלול הימצאותה של תקלה במכשיר בכל מהלך המשמרת ולכן הן נעשות בתחילתה ובסיומה. מסמכים המתעדים זאת הוגשו לבית המשפט ומוכיחים, כי המכשיר היה תקין בתחילת המשמרת ובסיומה.

המכשיר כוייל כדין ולכן אין חשש לסטייה במדידה. בוצעה למכשיר בדיקת כיוול, אשר לימדה, כי המכשיר מכויל כדין. בדיקת הנשיפה לנאשם, החלה בשעה 01:49 והסתיימה בשעה 01:56, כשהמפעיל מציין את מקום הבדיקה ופרטיו של הנאשם. כמו כן, ציין המפעיל, כי הנאשם מסרב לחתום על פלט מכשיר הינשוף. בהקשר זה, ציין השוטר יסוליביץ, כי סירובו של נהג לחתום על טפסים אינו דבר חריג, ומשעה שנהגים מוצא, כי התגלו ממצאים מפלילים ביחס לשכרותם, הם מסרבים, לא אחת, לחתום על הטפסים המוגשים בפניו על ידי השוטר. הסבר זה הוא סביר בעיניי ומקובל עלי, מה גם שהעדר חתימה של הנאשם על הטפסים אין בו בכדי לגרוע מתוכנם ומשקלם הראייתי.

אשר למדידת האלכוהול בגופו של הנאשם, מדידה זו בוצעה כדין לפי הוראות תקנות התעבורה והוראות היצרן; בוצעו לנאשם שני מחזורי נשיפה, במחזור הראשון נתן הנאשם נשיפה פסולה, היינו נפח הנשיפה שנתן היה מזערי ועמד על 0.01 ליטר, ועל כן המכשיר "הודיע" כי מדובר בנפח נשיפה שאינו מספיק. לאחר מכן, נתן הנאשם נפח נשיפה של 1.9 ליטר, בפרק זמן של 13.3 שניות, זהו נפח נשיפה סביר המאפשר בדיקה, וערך האלכוהול שנמדד על-ידי שני חיישני מכשיר הינשוף (חיישן האינפרא-אדום והחיישן האלקטרו כימי), הצביעו על ריכוז של 650 מיקרו-גרם אלכוהול. במחזור הנשיפה השני, נתן הנאשם נפח נשיפה דומה לראשון, בנפח של שני ליטרים, בפרק זמן של 15.2 שניות. שוב, שני חיישני מכשיר הינשוף, הצביעו על ערך של 650 מיקרו-גרם אלכוהול.

בהינתן תקינותו של מכשיר הינשוף, ולאור אופן ביצוע מדידת האלכוהול שבוצע אף הוא ואופן התואם את הוראות הדין והוראות היצרן, יש לקבוע, כי ממצאי מכשיר הינשוף נכונים ועל כן, המסקנה המתחייבת היא, שהנאשם היה שיכור בעת שנהג ברכב גם על פי הבדיקה המדעית.

אשר לטענות הסנגור, בדבר אי רישום טענת הנאשם כי שתי מיץ אשכוליות, הנאשם הגיש לבימ"ש תימלול של שיחה שהקליט במהלך האירוע. יצוין, כי התמלול לא משקף את כל תכני האירוע, מהטעם שהנאשם בחר את עיתוי תחילת

ההקלטה. ולעיצומה של הטענה בדבר רישום לא מלא; אני מסכים לחלוטין עם הסניגור. ככלל ראוי שהשוטרים ירשמו את דברי הנהג במלואם, זוהי חובתם לתעד בדיוק את תכני האירוע, ואם טען הנאשם בפניהם, כי שתה משקה כזה או אחר, אזי חייבים היו השוטרים לרשום זאת. אלא, שלא מצאתי כי יש בכך כדי להעלות או להוריד ממצאי בדיקת השכרות. משעה שהנאשם היה בפיקוח השוטרים למן הרגע בו עוכב וחלפו עברו להם לפחות 15 ד' בטרם ביצוע הבדיקה במכשיר הינשוף, הבדיקה תקינה.

עוד אציין, בהקשר זה, כי בשלב הראשוני של האירוע, כאשר תוחקר הנאשם, ונוהלה איתו שיחה מקדימה, טרם בדיקת המאפיינים, ועוד לא היה ברור לו, כי הוא נמצא שיכור, הוא נשאל לעניין השתייה, והוא לא טען דבר או חצי דבר, בעניין שתיית משקה אשכוליות. רק לאחר מכן, כאשר הבין שמכשיר הינשוף מצביע על שכרותו, עלה הדבר. (ראה: עמוד 1 לתמלול נ/1 שורות 17-22).

אשר להתנהגות השוטרים כלפי הנאשם, לא מצאתי כי השוטרים השפילו או ביזו את הנאשם. מרגע שהחל הנאשם להקליט את השוטרים אמר דברים כלפיהם והתרשמתי כי הנאשם מבקש להכניס לתוך ההקלטה תכנים אשר לא משקפים את האירוע. יחד עם זאת, אחד השוטרים נשמע אומר "צחקתי איתך" ביחס לתגובה של הנאשם, ולתכני דברים שאינם ברורים דיים בהקלטה. אינני מקבל התנהגות כזאת. על השוטרים להקפיד בכבודו של כל אדם ולנהל את החקירה באופן רציני ומקצועי. אין מקום להחליף עם חשוד בדיחות. זוהי חקירה משטרתית. אין גם מקום לאמירות שאינן נוגעות לחקירת החשד המצוי בפניהם, קל וחומר שעה שהם רואים, כי מדובר בחשוד המצוי בסערת רגשות. עם זאת, בין התכנים שהוצגו בפני בקלטת ועד להשפלה וביזוי הנאשם, כנטען ע"י הנאשם, אין דבר וחצי דבר, שאילולא כן, בית המשפט לא היה מהסס לנקוט באמצעים הדרושים כנגד השוטרים.

טענה נוספת שהייתה בפי הנאשם היא שהוא לא מבין עברית, ברם, לא התרשמתי כי יש ממש בטענה זאת, ניכר מתכני האירוע, כי הנאשם שיתף פעולה, והבין היטב את מה שהתבקש ממנו, החל בשוטר טימסיט שעיכב אותו בתחילת האירוע, וכלה בשוטר אבו-ריש מפעיל הינשוף שסיים את בדיקות השכרות. מעבר לכך, דווקא מהתמלול שסיפק הנאשם נ/1 עולה בברור, כי כל מה שהשוטרים דיברו תורגם לו, וכך באו הדברים לידי ביטוי:

"ויום: הזכויות שלי שמורות במדינה אני עושה מעצמי צחוק אני לא מבין עברית ואני אמרתי לך מזמן שאני לא מבין עברית. שוטר: אנחנו תירגמנו לך את כל מה שדיברנו".

בהמשך פונה הנאשם לשוטר ואומר לו שהוא מבקש בדיקה נוספת, כי הוא לא מאמין במכשיר הזה וכדבריו: "אני ביקשתי עוד בדיקה אני לא מאמין במכשיר הזה". עוד בהמשך חוזר הנאשם שוב ושוב, וטוען שהשוטר דיבר איתו בעברית אך שוב השוטר אומר לו "אני תירגמתי לך את כל השאלות" (עמוד 1-2 לתמלול נ/1). נמצא אם כן, כי גם אם היתה מסקנתי כי הנאשם לא הבין עברית, והנני קובע כממצא עובדתי כי אין בכך ממש, גם אז, תכני האירוע והפעולות שהתבקש הנאשם לבצע, תורגמו לו והיו נהירים לו, הוא פעל על פיהם, והדבר לא פגם בהליך בדיקתו וחקירתו.

חשובה מכל, היא העובדה, כי הנאשם העיד בביהמ"ש, בשפה העברית, באופן רהוט למדי, ותיאר לבית המשפט, כיצד

החל האירוע, כיצד ביצעו את הבדיקות. הוא טען, כי עבר שני בדיקות, כאשר רק אחת מהן כשל. עוד מסר, כיצד השוטר שאל אותו שאלות והוא אמר לו שהוא לא יודע עברית. אותו שוטר קרא לשוטר מוכליס אבו ריש, דובר השפה הערבית, ומכאן מוסיף ומספר הנאשם: "אני הבנתי שעוצרים אותי לבדיקת שכרות, שיתפתי פעולה, כל מה שביקש ממני השוטר לעשות בבדיקת המאפיינים עשיתי ופעלתי לפי ההוראות שאמרו לי" (עמוד 18 לפרוטוקול נ/1 שורות 16-19). מכאן שאין שמץ של יסוד לטענת הנאשם, ואני דוחה את הטענה כאילו הוא לא הבין עברית ולא הבין את הפעולות הנדרשות ממנו.

אשר לבדיקות המכשיר הינשוף ולתוצאה שהפיק ביחס אליו, אמר הנאשם לשאלת ביהמ"ש ולהפנייתו כי מדובר במכשיר המיישם טכנולוגיה מדעית - כי על מנת שהמדידה תהיה נכונה, צריך לעשותה מס' פעמים. וגם מכאן עולה, כי הנאשם הבין היטב את תהליך הבדיקה, את ממצאיה, אלא שלגישתו, יש לבצע את הבדיקה מספר פעמים, דבר שהוא כמובן לא דרוש.

זאת ועוד, הגם שהכרעת בית המשפט בדבר שכרותו של הנאשם, מבוססת על הנימוקים דלעיל, הנאשם נמנע מהבאת ראיות. הימנעותו מעשות כן, מדברת בעד עצמה. יצוין, כי הנאשם נשמע, בהקלטה שהוא עצמו יזם, מאיך בשוטר לסיים את הטיפול בו, הואיל והוא ממהר לגשת לבית החולים, תוך שטען בפניהם שהוא מבקש לגשת כבר עתה לבית החולים על מנת שלא תעלה טענה שהשתהה (עמ' 1 לתמלול נ/1 שורות 7-9). משמע, הנאשם היה ער היטב ליכולתו לגשת ולבצע בדיקה, על מנת לנסות לסתור את ממצאי מכשיר הינשוף. למרות זאת, לא הגיש הנאשם אף חו"ד סותרת לממצאי מכשיר הינשוף, וטעמיו עימו. זאת ועוד, הנאשם היה טען שסעד יחד עם חבריו. הם אולי שתו אלכוהול אך הוא לא שתה, כך כדבריו. למרות זאת, נמנע מהבאתם לבית המשפט, למרות שהייתה לו הזדמנות לעשות כן. כידוע, הלכה פסוקה היא, כי הימנעות מהבאת ראיות שבאמתחתו של בעל דין עלולה לפעול לרעתו. שכן, כלל נקוט במשפט, שמעמידים בעל דין בחזקתו, שלא ימנע מהצגת ראיה לטובתו. אם נמנע מהצגתה, ניתן להסיק שאילו הובאה הראיה הייתה פועלת נגדו (ע"א 2275/90 לימה חברה ישראלית נגד רוזן ג ד"י מז 2 605).

סוף דבר:

על יסוד האמור לעיל אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת בכתב האישום.

ניתנה היום, ט"ז סיוון תשע"ה, 03 יוני 2015, במעמד הצדדים.